

mindelig Mening i Hæren ikke kan indskrænkes i nogen væsentlig Grad. Det er disse Hensyn, som navnlig have bevæget mig til at holde paa, at den foreliggende Lov kommer til at omfatte begge Finantsaar. Jeg beklager meget overfor det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Balgkreds (Winther), ifald jeg har tillagt ham et Udtryk, som han ikke har brugt, naar jeg har sagt, at han har kaldt de Stemmer, som have udtalt sig for en anden Slags Dvelfer, „vægtige“. Forøvrigt tror jeg ikke, at det i Virkeligheden har nogen stor Betydning, om jeg har opfattet ham feilagtigt, idet jeg skal tilføje, at der i denne Retning har udtalt sig Stemmer, som jeg for mit Bedkommende anser for vægtige, men som forekomme mig at have overset, hvad jeg lægger særlig Vægt paa, at den danske Soldat efter den nuværende Hærorfning ikke har faaet sin foreløbige Uddannelse i den Udstrækning, som Soldaten faar i den anden Hær, vi have for Die, og hvori disse Dvelfer ere indførte efter en meget stor Skala. Der fremkom iøvrigt fra det ærede Medlem en Ytring, som strengt taget ikke hører til Behandlingen af denne Lov, men som jeg dog finder mig foranlediget til at imødegaa med et Par Ord; jeg vil imødegaa den, hvor jeg hører den fremsat. Det er den Ytring, at det ærede Medlem for sin Del ikke ønsker Afholdelse af den Slags Dvelfer. Dette tyder hen paa, at det ærede Medlem ønsker det hele Hærvæsen ganske betydelig reduceret, thi en Hær kan ikke opfylde sin Bestemmelse, uden at den faar den nødvendige Dvelfe og Uddannelse. Jeg antager, at der er meget Faa her i Landet, som ikke have den faste Overbevisning, at Danmark og det danske Folk bør bringe ethvert Offer for at være istand til at sikke sin Selvstændighed og sin Uafhængighed, ethvert Offer, som gjør det tydeligt for den øvrige Del af Verden, at skulde vi blive overfaldne, ville vi ikke hote os uden efter en Kamp, og at vi ville ordne vort Hus saaledes, at naar der engang igjen indtræder en blodig Konflikt i Europa, vi da ere istand til at hævde vor Selvbestemmelsesret, vælge det Parti, vi ville tage, eller forsvare vor Neutralitet, og ikke blive af de Store betragtede som en Djal,

som de finde paa deres Bet, og som de kunne lade ligge eller sparke til, alt efter deres Lune. Dette er min Overbevisning, og derfor vil jeg ikke alene, saalænge jeg har den Værd at staa paa denne Mads, men saalænge jeg er Medlem af det danske Folk, gjøre, hvad der staar i min Magt, for at Danmark altid kan være i Besiddelse af et Værn, der er istand til at hævde Folkets Uafhængighed og de Goder, hvoraf Folket er i Besiddelse.

Winther: Jeg vil blót bemærke, at den ærede Minister tillagde mig et Udtryk, som jeg aldrig har brugt, og hvortil han knyttede en Udtalelse, som det er aldeles uberettiget at vende imod mig, da jeg aldrig har sagt noget Saadant, som den ærede Minister antog. Det, jeg sagde, var, at jeg ønskede ikke at stemme for Udgifter til den Art af Dvelfer, som efter et andet æret Medlems Antydning kunde træde istedetfor Scirovelfer, nemlig de store preussiske Manøvrer; det var dette, jeg sagde, men jeg har aldrig i mit Liv omtalt det, som den ærede Minister tillagde mig. Jeg har ikke engang sagt, at jeg ikke vilde have de større Dvelfer. Der er i sidste Punktum af den Hærløvsparagraph, hvortil nærværende Lovforslag støtter sig, Tale om større Dvelfer, som foretages paa andre Steder end i Leiren, og med disse Dvelfer har jeg ikke udtalt mig. Jeg antager, at den ærede Minister ikke har hørt dette, thi ellers vilde jeg finde, at det ikke var saa ganske rigtigt at bruge en Udtalelse som den, han knyttede til det, han troede at have hørt af mig. Jeg ønsker ligesaa meget som den ærede Minister og som noget andet Medlem her i Thinget, at det danske Folk skal være et frit og uafhængigt Folk, og Enhver, der siger mig noget Andet paa, siger Noget, der er en fuldstændig Usandhed. Derfor er jeg ogsaa overbevist om, at naar den ærede Minister faar at se, hvad jeg har sagt idag, vil han til 3die Behandling give mig den Dpsettning, som jeg tror at kunne forlange overfor den Udtalelse, han for et Dieblit siden kom med. Den Slags Antydninger af, at der i mine Udtalelser skulde ligge dette, at jeg skulde ønske, at det danske Folk blev en